מפני האיבול: גמ' בשלמא לא תתייבם

שמא יהיה הולד בן קיימא וקא פגע באיסור

אשת אח דאורייתא אלא לא תחלוץ אמאי

לימא תיהוי תיובתא דר"י דאמר יחליצת

מעוברת שמה חליצה ולאו מי אותביניה לר'

יוחנן חדא זימנא לימא מהא נמי תיהוי

תיובתא לא הכא היינו מעמא ישמא יהא

ולד בן קיימא ונמצאת אתה מצריכה כרוז

לכהונה ונצרכה דלמא איכא דהואי בחליצה

ולא הוי בהכרזה ומפסלוה מן הכהונה תינח

אלמנה גרושה מאי איכא למימר משום

דמפסיד לה מזונות תינח נשואה ארוםה

גרושה מאי איכא למימר אלא משום דרבי

יוםי דתניא יימעשה באדם אחד שבא לפני

רבי יוםי א"ל מהו לחלוץ בתוך ג' א"ל לא

תחלוץ ותחלוץ ומה בכך קרא עליו מקרא

זה יאם לא יחפוץ הא אם חפץ יבם מיכל

העולה לייבום עולה לחליצה כו' מתיב רב

חיננא הספקות חולצות ולא מתיבמות מאי

ספקות אילימא ספק קדושין אמאי לא

מתיבמות בתתייבם ואין בכך כלום אלא לאו

ספק שקידש אחת משתי אחיות ואינו יודע

איזו מהן קידש וקתני חולצת •הכי השתא

התם אם יבא אליהו ויאמר דהא קידש בת

חליצה וייבום היא הכא אם יבא אליהו

ויאמר דהא לא איעברה מי משגח ביה

ויבמינן לה יהא קמנה דלאו בת איעבורי היא

ואפ"ה צריכה להמתין ג' חדשים יית"ר ייבמה

שלשה חדשים הראשונים נזונת משל בעל

מכאן ואילך אינה נזונת לא משל בעל ולא

משל יבם עמד בדין וברח נזונת משל יבם

נפלה לפני יבם קמן (מאי) מיבם לית לה

מבעל מאי פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר

אית לה וחד אמר לית לה "והלכתא לית לה

משמיא קנסוה ת"ר ייבמה שחלצו לה אחים

בתוך שלשה צריכה להמתין שלשה חדשים

לועיל לה:], ב) לקמןקיט: [לעיל לו.],

ג) [תוספתא פ"ו], ד) [לעיל

ג. כ. לו. לקמן מד.], כ) כתובות קו:, ו) [ע"א],

עם א מיי פ״ל מהלי יבום הלכה ינו: יכוס הלכה יש.
ב מיי' פ"ו מהלכות
יכוס הלכה ז סמג
עשין כא טוש"ע אה"ע סימן קעג סעיף טו: בא ג מיי פי״א מהלי

גר מייי פיים מהדי גרושין הלכה כ סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סימן יג סעיף א: בד מיי פי"ח מהלי אשות הלכה טו סמג עשין נא טור ש"ע אה"ע סימן קס סעיף א: פג ה מיי׳ שם הלכה יו

:מוש"ע שם סע"ג: פד ו מיי׳ פ״ה מהלכות יצום הלכה יט סמג עשין נג טוש"ע אה"ע מימן קסד סעיף א:

מוסף רש"י

מפני האיבול. שאסורה ליארס כל ימי אצלה, אצל מו.). חליצת מעוברת חליצה. היכא דאיגלאי מילתא **דבת חלינה הואי** ולעיל לה:). מצריכה כרוז לכהונה. להכריז שלח לה:), בוב. לכהונה. להכריז שני. ביתה חלולה ומוחרת ביתה הלולה ומוחרת לכהונה (לקמן קימי). כל העולה ליבום. לזיקת ינוס, עולה לחליצה. חלינה (לעיל שלשה חדשים הראשונים. שאינה יכולה לא להנשא ולא להתייבס, מונת משל בעלה (כתובות קד:). עמד בדין. ואמרה לו כנוס או חלוץ (שם).

אמאי לימא תיהוי תיובתא דרבי יוחנן. ול״ת דלמל לל מחלון משום שמא תסמוך על אותה חלילה לינשא לשוק וחיישינן שמא תמנא מעוברת ולד של קיימא וולד אינו פוטר עד שינא לאויר העולם וי"ל דלהא ליכא למיחש דתוך שלשה ודאי לא תנשא ולאחר ג'

נמי אם תמלא מעוברת לא יבא לטעות ועוד שלא ישא אדם מעוברת חנרו: משום דמפסיד לה מזוני. לפי טעם זה לא תחלוך דמתני' עלה טובה קמ"ל: אלא ארוםה גרושה מאי איכא למימר. וה״ת לריש לקיש ארוסה כיון דלא מיעברא אמאי לא מחלוץ וי"ל דלר"ל גזרו ארוסה אטו נשוחה אבל לר׳ יוחנן דנשוחה גופה משום כרוז בעלמא ליכא למגזר ותימה דאמאי נקט גרושה דמארוסה גרידא הוה מלי למיפרך: כךרא עדיו המקרא הזה. וא"ת לר"ל תקשי ליה מרבי יוסי וי"ל דלר"ל נמי אינה חוללת מוך ג' משום דאינה עולה ליבום: הספקות חולצות ולא מתיכמות. מההיא דבפ׳ שני ולעיל כג:) מי שקידש אחת מב' אחיות ואינו יודע איזו קידש ה״מ למיפרך אלא שהיה לריך להאריך אבל מהחיא דריש ארבעה אחין (לעיל דף כו.) דחוללות

ולא מתיבמות לא ה"מ למיפרך דלעולם אין לה לישב ולהתעגן אבל הכא יכולה להמתין עד שיתברר הספק כההיא דלעיל שיכולה להמתין עד אחר הג' ומיהו מההיא דספק קידושין דבפ"ד אחין (לעיל דף ל:) הוה מלי למפרך: אילימא ספק קדושין תתייבם ואין בכך כלום. ולא

בעי למימר שנולד ספק קידושין בערוה דהוי ספק אם היא לרת ערוה או לא דא"כ הוה ליה למימר הספיקות לרותיהן חוללות ולא מתיבמות ובספק גירושין ה"מ לאוקמי דלא מתיבמות שמא היא גרושת אחיו: הא קשנה דלאו בת איעבורי. ואפילו למאן דלא גזר לקמן (דף מב:) קטנה אטו גדולה ה"מ לענין הבחנה בשאר נשים אבל לענין יבמה מודה: עמד בדין וברח. לאו בברח בשבילה איירי שרוצה לעגנה ואין רוצה לא לייבם ולא לחלון דהא בפרק בתרא דכתובות (דף קו:) פריך מינה לשמואל דחייש לנררי

ואם בשבילה ברח אמאי אית לן למיחש ללררי אלא בברח מחמת מרדין או מחמת ממון איירי ולאו דוקא ברח דהוא הדין חלה דכיון דלא בשבילה ברח אלא מחמת אונס שאירע לו מה לי ברח מה לי חלה ובהדיא אמר בירושלמי בפרק אע"פ דה"ה חלה ולא כמו שפירש בקונטרס התם דוקא ברח אבל חלה לא והא דבעיא בריש כתובות (דף ב.) חלה מאי היינו שחלה מיד בהגעת זמן אבל הכא שחלה אחר שעמד בדין דהוה לו לכונסה לאלתר קודם שאירע לו אונס ונראה לר"י דוקא בנתרנה ליבום וברח אבל אם לא נתרנה אלא לחלוך אין נראה שיתקנו לה חכמים מזונות מיבם כיון דאין סופו לייבם אלא לחלוך ודוקא ברח תקנו לה מזונות משלו אבל לא ברח לא משום דלא שכיח שיאחר מליבם כיון דאיתיה קמן ונתרלה דמשום זמן מועט שרגיל לאחר לא תקנו לה מזונות ומיהו בפרק ד' אחין (לעיל דף כט: ושם) משמע קלת דכי לא ברח נמי חייב במזונות דקאמר כשעמד בדין ופסקו לה מזונות משלו ואינו מזכיר כלל ברח אף על גב דהתם איירי בעבד בה מאמר כדפרישית לעיל לענין זה אין שום סברא לחלק בין עשה בה מאמר ללא עשה אלא כשיש שני יבמין דאי לא עשה מאמר לא זה ולא זה לא מחייב במזונות לא זה ולא זה אפילו נתרצה אחד

מהם ליגם וברח ואצטריך התם לאוקמי בעבד בה מאמר משום דבענין אחר לא הוה מצי מיפר וקצת נראה דמחמת קנס שקנסוהו חכמים שלא כנסה מקנו לה מזונות דהא אין מעשה ידיה שלו כדאמר בפרק בתרא דכתובות (דף קו: ושם) אי משום מעשה ידיה לא משעבדא ליה ולמאי דפרישים דבשלם ברח אין לה מזונות אינו ראיה דמעשה ידיה אינו שלו דאין לחוש שמא אמר לה נאי מעשה ידיך למזונותיך דאכתי לא משעבדא ליה עד שיברח ויפסקו לה מזונות ומיהו אר"י דלפירוש זה טפי הוי ליה למימר דלא מיחייב במזונותיה:

תורה אור השלם ו. ואם לא יחפץ האיש לָקַחַת אֶת יְבִמְתוֹ וְעֶלְתָה בְמָתוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל בִמְתוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקַנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי . לאחיו בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי: בְּיִשְׂרָאֵל לֹא דברים כה ז

גליון הש"ם גם' הכי השתא התם אם יבא אליהו. עיין לקמן דף ס"ז ע"ב תוס' ד"ה אין : חוששין

הגהות הב״ח (h) רש"י ד"ה אלא משום וכו' חלינה היא דהאי אינה: (ב) ד"ה הרי קטנה וכו׳ משום דלא אפשר. נ״ב :ע"ל דף ג ע"ל

תוםפות ישנים

כל שאינה טולה לייבוח נה] עולה לחלינה. ואין להחשות א"כ איך האמר ר יוחנן חלינת מעוברת שמה חלינה הא אינה עולה לייבום משום שמא יהא ולד בן קיימא וא״כ לא תהא עולה לחלילה וי״ל דדוקא לכתחלה אין לחלוץ מעוברת משום דלא מצי לייבמה אבל דיעבד מהניא החלילה כי חזינן שהפילה דאו חזיא

מפני האיבול. אבילות. והאי כל הנשים יתארסו לאו למעוטי ארוסה לינשא דהתם כר׳ יהודה סבירא ליה דגבי הבחנה רבי יוסי מקיל טפי מרבי יהודה כדאמר בשלהי גמ' דארבעה אחין (לעיל דף לה.) אלא באבילות אתי לפלוגי עליה: גב" אלא לא סחלוך אמאי. ולאחר ג׳

אם אינה מעוברת תנשא או אם הפילה תנשא דהא חלצה: לימא סיהוי מיובמיה דר' יוחנן. ומשום הכי לא תחלוך שמה תפיל ותנשה בחלינה זו וחלינת מעוברת לא שמה חלינה: ולאו מי אותביניה. בריש פירקין (דף לה:): לימה מהה נמי פיהוי פיובפה. ונפקא מינה דאי מיתרלא קמייתא מיקום הך: גרושה מחי חיכח למימר. אמאי לא תחלוץ. אם היתה גרושה מאחר קודם שנשאה אחיו של זה דהא פסולה היא לכהונה וקיימא מאי איכא למימר אמאי לא תחלוך: משום מזוני. דאית לה כל שלשה מנכסי בעלה כדתניא בברייתא בשמעתין ואי חללה לית לה מזוני ואיהי לא מצי מינסבא עד לאחר שלשה ומפסיד לה: ארוסה וגרושה. גרושה שנתארסה ומת בעלה ונפלה ליבום מן האירוסין תחלוץ בתוך שלשה דהכא לאו משום מזוני איכא דארוסה לית לה מזוני מבעל ולא משום כרוז לכהונה דהא פסולה היא משום גרושין קמאי: אלא משום דרבי יוםי. כל העולה ליבום כו' וזו הואיל ואינה עולה ליבום בתוך ג' כדאמרן לעילי שמא יפגע באשת אח אינה עולה השערה לפני הזקנים לחליצה. ולרבי יוחנן לא מיקשי דאי חללה ודאי חלינה (ה) דהאי אינה עולה לחלינה לאו חליצה פסולה משמע שהרי כמה נשים שנינו חולצות ולא מתייבמות היכא דלא אפשר אלמא חלינה היא ומיהו היכא דאפשר לאמתוני עד שתראה ליבום משהינן: אילימא ספק קידושין. כגון זרק לה אחיו קידושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה: אמאי לה מסייבמת תחייבם. ממ"נ אי היא יבמתו שפיר מייבם ואי לאו קידושין הוו נכרית בעלמה נסיב: שהידש אחת משתי אחיות ואינו יודע איוה מהן קידש. ומת שתיהן חולצות ולא מתייבמות דלא מלי לייבומי דלמא

לאחר פגע באחות זקוקה. והא הכא דאינה עולה לייבום ועולה לחלילה ולא אמרי׳ חמתין עד שיבואו עדים ויבררו את יבמתו: הכי השתא התם. עולה לייבום היא אי הוה ידעינן לה אבל הכא אם יבא אליהו ויאמר לא מיעברא מי משגחינן ביה ותחיבם: הרי קטנה דלאו בת איעבורי היא כו'. הלכך לא חללה. וכל הנך דאמרו רבנן חולצות ולא מתייבמות כגון אחות חלולתו ואחות זקוקתו וספק לרת ערוה התם (כ) משום דלא אפשר הוא דאם כן לעולם תאסר הלכך כיון דמדאורייתא בת ייבום היא חללה אבל הכא דאפשר לשהויי משהינן וילא הדבר בהיתר: שלשה חדשים הראשונים. שאינה יכולה להנשא מחמת בעלה: נזונת משל בעלה. שכן כתב לה וכמובות נב:ן את תהא יתבא בביתי ומתזנא מנכסי כל יומי מיגר ארמלותיך: מכחן וחילך חינה נוונת לח משל בעל ולח משל יכם. וחינה דומה לשאר אלמנה דהתם כל זמן שלא נשאת לאחר ואומרת מחמת פלוני בעלי שכבודו גדול עלי יש לה מזונות אבל הך אגידא ביבם לפיכך אין לה על נכסי בעל מזונות ולא משל יבם עד שתכנס לחופה: עמד בדין. שתבעתו בדין או כנוס או פטור וברח: נזונת משל יבס. דקנסינן ליה: לריכה להמחין. עד שיהיו לה ג' חדשים מיום מיתה: